

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet meget tilfredse med, at man i lov om aktiv socialpolitik trods alt får strammet op på et par punkter. Men når man ser på forslaget samlet, må man sige, at der også fortsat er en række negative elementer i forslaget.

Vi står f.eks. uforstående over for, at Venstre og De Konservative, når de har lavet forlig med regeringen, ikke har gjort det ordentligt. De har fået en lillebitte luns kød, som vi under andenbehandlingen fik vi at vide i virkeligheden er indholdsløs. Der er ingen vitaminer i den. Det, man helt har undladt, er at lave en gennemgribende revidering af loven. Det burde man have gjort.

Vi står i Fremskridtspartiet f.eks. helt uforstående over for, at personer, der er blevet ledige og får tilbud fra det offentlige om, at de kan komme i aktivering, således at de kan blive i stand til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, samtidig får 1 måneds ferie om året. Vi kan ikke se, hvad den måneds ferie skal gøre godt for. Det, man hele tiden skal huske på, er, at de pågældende ledige får et tilbud om at blive hjulpet tilbage på arbejdsmarkedet. Det betaler skatteyderne for, og det er egentlig også rimeligt nok, at de gør det. Men det er ikke rimeligt nok, at man, når man står i den situation, at det gælder om at komme tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt, endda får tillagt 1 måneds ferie om året på skatteydernes regning. Vi står uforstående over for, at Venstre og De Konservative ikke sørgede for at få det med, da de lavede forlig med regeringen.

Vi står også uforstående over for, at hvis personer, som er i aktivering, ikke gider give fremmøde, men hellere vil ligge hjemme på sofaen og ikke gider gøre det, som de skal gøre for at få deres aktiveringsydelse, kan man højst trække 20 pct. i deres kontanthjælp. Det står vi også uforstående over for.

Det må være rimeligt, at man stiller nogle krav til disse mennesker og siger: Vi giver nogle tilbud fra det offentliges side, til gengæld har du en pligt til at opfylde de krav, vi stiller. Og hvis man ikke gider give fremmøde, skal man selvfølgelig trækkes i kontanthjælpen, og der bør ikke være nogen grænse, så man højst kan få trukket 20 pct.

Vi står også lidt uforstående over for hele spørgsmålet om revalidering. Vi synes, det er

godt, at vi i Danmark er så langt fremme, som vi er, at vi i den grad prøver på, så vidt det overhovedet er muligt, at revalidere folk, så de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet i en ny stilling, måske i et skånejob eller et fleksjob, og at vi gør, hvad vi kan, for at styrke de pågældende personers mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Vi står bare uforstående over for, at det skal trækkes ud i bureaukrati og, som jeg ser det, noget pjat. Inden man kan få lov at komme under forskellige former for revalidering, skal man på et erhvervsmodnende eller afklarende kursus eller aktivitet. Man skal altså blive afklaret om sin egen situation, og hvad det er, man vil. Betyder erhvervsmodnende, at man skal have forståelse for, at det er nødvendigt, at man skal i aktivering? Vi står helt uforstående over for, at man ikke i stort set alle tilfælde går direkte i gang med at lave noget aktivering, noget omskoling, noget revalidering og så får det sat på plads med det samme.

Omvendt er der de personer, som er så syge og har så lidt erhvervssevne tilbage, at det er fuldstændig meningsløst overhovedet at begynde på disse ting. Enhver kan se, uden at man nødvendigvis har en lægelig uddannelse, at den person ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet; der er simpelt hen ikke mere tilbage i den person. Det kan være efter en ulykke, det kan være efter nedslidning, det kan være medfødt, og det kan være mange ting, men man kan simpelt hen se, at den person, uanset hvor meget man prøver at revalidere vedkommende, ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Hvorfor skal man så trække disse personer igennem hele dette forløb? Hvorfor skal man håne og ydmyge disse personer yderligere? Det står vi uforstående over for i Fremskridtspartiet. Vi har stillet en række spørgsmål til socialministeren, om man dog ikke i de sager, hvor det er helt åbenbart, at den person ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, kunne springe det over.

Jeg kender til en konkret sag, hvor en lille dame, som er dværg, på grund af sin sygdom har en ryg, der simpelt hen er ødelagt. Den pågældende person fik at vide, at inden man kunne finde ud af, om hun var berettiget til pension, skulle hun først på revalidering og arbejdsprøvning. Men inden vedkommende kunne få lov at gå direkte til det og vise, at der altså ikke var noget at komme efter, skulle hun på sådan en erhvervsmodnende og afklarende